

### บทคัดย่อ

ปัจจุบันกล้วยไม้ไทยมีคุณภาพลดลง ทำให้มีราคาต่ำกว่าประเทศที่กำลังเป็นคู่แข่งสำคัญ คือ ประเทศมาเลเซีย และสิงคโปร์ เนื่องจากมีจำนวนดอกบานต่อช่อ น้อย อีกทั้งประสบปัญหาเพลี้ยไฟติดไปกับดอกกล้วยไม้ ทำให้ได้รับความเสียหาย จำเป็นต้องรมเมทิลโบรไมด์ในการกำจัดเพลี้ยไฟ ผลจากการรมเมทิลโบรไมด์มีผลกระทบต่อคุณภาพของดอกกล้วยไม้ จึงทำการศึกษาผลของการรมเมทิลโบรไมด์และการจุ่มอิมิดาโคลพริดที่มีต่อคุณภาพและอายุการใช้งานของดอกกล้วยไม้ชนิดต่างๆ พบว่าจากการรมเมทิลโบรไมด์ ในอัตรา 24 กรัมต่อลูกบาศก์เมตร(อัตราแนะนำ) เป็นเวลา 90 นาทีในกล้วยไม้สกุลหวาย ดอกตูมเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลในสกุลอื่นๆ ทั้งนี้ดอกตูมที่สมบูรณ์จะแสดงอาการช้ากว่าดอกตูมที่อ่อนกว่า โดย อะแรนด้า มีความทนต่อเมทิลโบรไมด์มากกว่าชนิดอื่น รองลงมา คือหวาย มอคลาร่า อะแรนเทอร์รา อะแรคนิส และออนซิดีียม ตามลำดับ ทั้งนี้ในสกุลแวนด้าอ่อนแอต่อเมทิลโบรไมด์มากที่สุด

จากการศึกษาคุณภาพดอกกล้วยไม้ที่รมเมทิลโบรไมด์ ในอัตราต่างๆ คืออัตรา 18 20 และ 24 กรัมต่อลูกบาศก์เมตร เป็นเวลา 90 นาที และจุ่มช่อดอกด้วยอิมิดาโคลพริด อัตรา 20 CC/น้ำ 20 ลิตร 5 วินาที พันธุ์ทดลองคือสกุลหวาย ได้แก่ รินนภา ซาบิน ทับทิมสยาม มิสทิน แอนนา ซากูระ บอม17 บอมนิว17 ขาว 5N ขาวประวิทย์ และขาวसन สกหลมอคลาร่า ได้แก่ คาลิปโซ่ สายัณห์ และแครอด สกุลออนซิดีียม ดอกใหญ่ และดอกเล็ก พบว่า ความเสียหายของดอกกล้วยไม้จากเมทิลโบรไมด์มากขึ้นตามความเข้มข้นที่เพิ่มขึ้น โดยจะแสดงอาการเหลืองที่ดอกตูมก่อน ส่วนการจุ่มอิมิดาโคลพริดไม่มีผลทำให้ดอกตูมเสียหายแต่อย่างใด ไม่แตกต่างกับ control ทั้งนี้สกุลต่างๆ ตอบสนองต่อเมทิลโบรไมด์ต่างกัน โดยสกุลมอคลาร่าทนเมทิลโบรไมด์มากกว่าสกุลหวาย และออนซิดีียม ตามลำดับ และกล้วยไม้ในแต่ละพันธุ์ก็ตอบสนองต่อเมทิลโบรไมด์แตกต่างกัน